

Kultur- og kirkedepartementet,
Postboks 8030 Dep,
0030 Oslo

Vår ref.: 200402868-2/E: L38 &00/HSN
(Bes oppgitt ved henvendelse)

Deres ref.:

Kristiansand, 02.04.2004

HØRING - FORSLAG OM ENDRING AV LOV OM STADNAMN

Kristiansand kommune takker for at vi fikk uttale oss til endringsforslaget, og håper at våre innspill vil være til nytte i lovrevisjonen.

Da kommunens navnekomité ikke har hatt møte i høringsperioden, vil eventuelle politiske tilleggsmærknader bli ettersendt separat.

Kristiansand kommunes NAVNEKOMITÉ er et underutvalg av BYUTVIKLINGSSTYRET (Hovedutvalg for teknisk sektor). Oppmålingssjefen er navnekomitéens sekretær.

DAGENS PRAKSIS RUNDT NAVNSETTING.

Kristiansand kommune navnsetter nye gater –og evt plasser- i tillegg til navn på kommunale institusjoner og byggverk. Vi setter også navn på eksisterende veier som ikke har navn der det er nødvendig for å kunne tildele offisielle adresser.

De aller fleste nye navn på gater og veier fastsettes i forbindelse med reguleringsplaner. Det er regulantens ansvar å komme med forslag til nye veinavn, og høring av foreslåtte veinavn er en integrert del av den normale høringsprosessen reguleringssaken skal gjennom. Oppmålingsvesenet har kartfestet en del innsamlede navn i deler av kommunen, og disse brukes som hjelp til å finne gode veinavn med lokalt tilsnitt.

Navnsetting av eksisterende, navnløse veier gjøres av navnekomitéen. Saken sendes da på høring til berørte, velforening, historielag, Kulturdirektøren, Brannsjefen oa. før vedtak fattes.

Kommunen fastsetter ikke bruksnavn. For en del år tilbake var det praksis ved delingsforretninger at man spurte hjemmelshaver om hvilket bruksnavn den nye eiendommen skulle ha. I svært mange tilfeller ga eieren uttrykk for at dette hadde de ingen formening om. Man fikk oppgitt navn som *Fjordgløtt*, *Heimly*, *Solbakken* osv. Dette er navn som vel må kunne betegnes fantasinavn. I de senere årene har bruksnavn bare blitt påført målebrev i enkelte tilfeller hvor man har fradelt eiendommer som ikke kunne få offisiell adresse. Bruksnavn ser altså ut til å være av perifer interesse i bynære strøk. Normalt blir den offisielle adressen ført i rubrikken for bruksnavn på målebrev, rubrikken fylles da ikke ut i GAB.

Kristiansand kommune vil sjelden eller aldri prøve å bestemme navn på et geografisk sted.

De tilfeller hvor både navnsetting og vedtak om skrivemåte vil være aktuelle, er navn på bydeler, delområder og lignende *administrative inndelinger*.

KOMMENTARER TIL ENDRINGSFORSLAGET.

Det er positivt med en formålsparagraf; man må vite hvorfor man har loven.

Stedsnavn er først og fremst adresser heter det i høringsskrivet. I §2 i forslaget heter det at: "Lova gjeld når...og kommune skal fastsetje stadnamn eller skrivemåten av dei, eller bruke dei i tenesta."

I praksis er det *ikke* stedsnavn som er adresser – men *veinavn med tilhørende gatekode og husnummer / bokstav (= offisiell adresse)*. Dermed blander man det som man ut fra kulturminnehensyn ønsker å bevare – (gamle) stedsnavn – og adressen som brukes for å finne fram til en bolig eller et næringsbygg.

I dag er nødmeldetjenestene sentralisert, og det er svært viktig at man har veinavn og adresser (offisiell adresse) til steder folk har sitt arbeid, sin bolig eller fritidsbolig. Det er ikke forsvarlig å ha flere steder i kommunen med samme stedsnavn som adresse. Et lokalt stedsnavn kan gjerne brukes som tillegg til offisiell adresse, men ikke alene.

Per i dag har vi –og mange med oss– tolket loven dithen at det bare er saker om *skrivemåten* av navn som omfattes av loven, ikke selve navnefastsettelsen.

Et eksempel: Man har i en del boligfelt tema-navn. At det da må en omstendelig saksbehandling til for å finne ut at Epleveien skal skrives Epleveien, og Morellveien Morellveien, vil for de fleste synes underlig.

Regjeringen er opptatt av forenklinger og effektivisering i forvaltningen. Derfor vil det være fint å ha et regelverk som er enkelt å forholde seg til, men som gir mulighet for for eksempel navnekonsulenttjenesten eller publikum å ta opp spørsmålet om skrivemåten av et navn etter at kommunen har vedtatt det i de tilfeller hvor man finner grunn til det. Man kan for eksempel sende liste over vedtatte, kurante (vei)navn hvert kvartal eller hvert halvår til navnekonsulenttjenesten, slik at de er orientert om vedtakene.

Man bør altså ha mulighet til en forenklet saksbehandling

Hvis man skal verne om gamle navn, gjøres dette best ved at de blir plassert på kart som er i bruk, og da bør man ha en samlet gjennomgang av navn i et område. I dag er det digitale kart som er i bruk, så det er lite aktuelt å snakke om kartrevisjon slik man gjør i 5.1.3 pkt.2.

Det er bra at man har ett statlig organ for navnsetting.

Det er bra at det gis mulighet for samlevedtak. Per i dag er det en del av navnene i SSR som er svært fremmede for oss her i Kristiansand. Noen av disse navnene ser ut til å stamme fra en tid hvor man ville ha en landsdekkende skrivemåte; f.eks står det TJØRN der man lokalt vil kalle det TJØNN.

Kommunens egne tekstbaser knyttet til vårt eget kartverk vil bli foretrukket framfor bruk av SSR om dette blir gebyrbelagt. For øvrig vil vi mene at navn / SSR bør være en av databasene som er gratis tilgjengelig for partene i Norge digitalt, jfr.stortingsmelding nr.30 2002-2003.

KONKLUSJON

—Hvis loven skal bli brukt, må den være mulig å etterleve uten at det bygges opp et stort byråkrati.

—Der det er mulig bør navnehøring innarbeides i den normale planhøringen etter plan- og bygningsloven.

—En kurant sak må kunne behandles lokalt.

—Staten eller navnekonsulenttjenesten bør ha adgang til å ta opp saker hvor man mener at navnefaglige spørsmål ikke er ivaretatt.

Med hilsen

Hanna Sofie Nystad

Sekretær for navnekomiteén / Oppmålingssjef